

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 ft — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetésekre

a kiadóhivatal vesz 181

Templom és iskola.

Pécs, 1896. május hó 8

(P. C.) Az ezredévi ünnep úgy kezdődött, hogy azt felemelőbbnek gondolni, pompásabbnak remélni sem lehetett. A nemzet ünneplő diszbe öltözött és a legloyálisabban, a leglelkesebb módon fogadta királyát. A magyar államiság ezer éves fennállásán érzett örömet méltóan nem fejezhette ki a nemzet, mint ama nagy lelkesedés által, melylyel a legigazságosabb királyt és a legszeretettebb királynét üdvözölte teljes szívéből. És Magyarország legalkotmányosabb királya haza jött hű népéhez s vele fény és pompa érkezett a magyar székvárosba, minőt Magyarország fővárosában nem fejtettek ki az utolsó évszázadokban. Az egész királyi család, a királyi udvartartás, a külföldi hatalmak diplomáciai képviselői versenyeztek a fény és pompa kifejtésében, a melylyel emelték a szent ünnepélyt s bebizonyították részvételüket a magyar nemzet sorsában.

Nem egyoldaluan kelle Magyarország-nak ez ünnepet megülnie, a nép nem egyedül ülte meg e ritka ünnepet. Az egész nemzet ünnepe ez. A királyé és a népé közösen. A nép lelkesült üdv kiáltására: „Éljen a király!“, I. Ferenc József ennek az egek ostromló lelkesedésnek benyomása alatt e kiáltással

felelt hű magyarjainak: „Éljen a nép! Viruljon a nemzet!“

És midőn a magyar nemzet magasatos ünnepe közben kifejezést adott legszentebb érzelmeinek, örömkialtással üdvözölvén királyát, egyuttal büszke meglepéssel tapasztalta, hogy királya az egész világ előtt eme legboldogítóbb szavakban adott kifejezést elismerésének Magyarország dicsősége iránt: „Éljen a nép!“

Magyarország minden tájékán egyre hangosabban visszhangzik az öröm és a lelkesedés a ritka ünnep és a király benső részvétele felett e páratlan jubileum megülnésében. És az országot szent István koronája viselőjének megtisztelő s elismerő előzékenysége megerősíti öntudatában reményeiben és hitében. Öntudatát számba vette az ezredévi ünnep eddigi lefolyása; hitét megerősíteni, reményét felkelteni azok az ünnepek lesznek hivatva, melyeket május 9-én a z iskolák, május 10-én a z egyházak fognak tartani.

A remény az ország jövője iránt hazafias érzelmű tanítóink kezében van, a kik az ifjúság szívét képzik érzületét emelik. Az iskola csinálja a gyermek szívéből a hazaszeretet növénytelepét, az iskola ülteti el szívében a királyhűséget, lelkesíti magasabb eszményekért, teszi képessé, hogy a hazának és királynak szolgálhasson, a

veszély órájában hazát és trónt tudjon megvédelmezni.

A magyar államot az ország hősi ereje és bátor lelkesültsége tartotta fenn egy ezredéven át; az iskola fenn fogja tartani egy második ezredéven át. Az iskola hazafiasságot és hazaszeretetet tanít, beülteti hőseink dicső példáit az ifjúság fogékony szívébe s megtanítja a gyermekeket, mint kell a magyarnak hazájáért élni és halni.

És hitünket a jövőben megerősíti az egyház; az az egyház, mely a világon mást nem ismer, mint Istent és hazát. Az az egyház, amelynek lelkesült vezetői így kiáltanak fel: „Csak jó hazafi lehet jó pap.“ És ez a magyar egyház, amelynek minden felekezeti papjai e népnek fiai és első sorban magyarok és csak másodsorban papok, Isten színe előtt bátran figyelmezteti a királyt ama jogokra, de ama kötelességekre is, melyeket a nemzettel szemben teljesítenie kell. Ez az a magyar egyház, amely első képviselőjében a szent millenniumi ünnep alkalmával Isten színe előtt és a király jelenlétében, meghajolt a nemzet nagysága előtt.

Állam, egyház és iskola Magyarországon nem ellentétek; egymáshoz tartoznak ők és egy a törekvésük. Közös szeretetük, reményük és hitük tárgya: a haza, melynek nagyságáért, virágzásáért és fej-

„Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az ezredik esztendő.

Ünnepi költemény

a zirc-ciszterci rend pécsi főgimnáziumának diszünnepe.

Váradai Antaltól.

(Szavaltá: Réder Károly VII oszt. tanuló.)

Az ős Mecsek zord sziklájába mellett
 Egy ezredéves ősi város áll.
 A Boldogasszony drága képe virraszt
 Vihar rombolta vén tornyainál.
 Magyarok édes anyja, Boldogasszony,
 Kinek szent arca zászlónkon ragyog:
 Lábad előtt hódolva térdei ime,
 Te néped, ezredéves magyarok.

Mór püspök városában száll az ének,
 Száll az imádság, hálaszózatunk,
 Hogy megtartottál minket ezer évig,
 Hogy annyi vész után élünk, vagyunk...
 S a Havi-Boldogasszony templomában
 A Mária-kép szemén szent könyv remeg,
 Anyjoknak édes arcát sirva nézik
 Imádkozó, hálás, hív gyermekek...

Szállj, szállj föl ének, zengjen az imádság.
 A vártemplom harangjai zugjanak.
 Megálltunk, hittünk és sohsem csalódtunk
 Urunk, Te benned, ezer év alatt.
 Szívünk túlárad, szavunk félve reszket,
 Mert ezer évünk Néked pillanat;
 Mi elmulunk, országok romba dőlnek,
 Csak Te vagy örök, Isten, Te Magad...

Ó tarts meg minket, Mária hívó népét,
 Atyánk, Urunk a fellegek fölött,
 Te, ki vezettél, a ki megtartottál
 Egy ezredév vértengere között.
 Te nélkülöd a földi ország semmi,
 Inog a trón, a korona lehull;
 Te általad Lázár nagyobb a dúsnál,
 Te állsz mellette sziklatámaszul.

Erősek Fejedelme, gyöngék Atyja,
 Magyar nemzet vezérlő Istene,
 Kinek előtte a Krisztus imája
 Legkedvesebb s lelketható zene,
 Fiad szavával mondjuk: Mi Atyánk Te,
 Ki vagy a mennyekben s a föld felett,
 Az ezredéves Magyarország ajkán
 Szenteltessék meg a Te neved...

Az ifjúságnak tiszta lelke nyíl meg,
 Hogy befogadja a hit szent szavát;
 Az ifjúságé, melyet nemes érzés,
 Nagy gondolat leggyorsabban hat át:
 Engedj nagyokká lennünk Te nevedben,
 Engedd, hogy minden szent ígéretet
 Beválthassunk az élet rögös útján,
 Mert „boldogok a tiszta szívűek“...

Merész s büszke feladat vár reánk még.
 Hazánk jövője, mely szívünkben él,
 Ki vezérelne biztosabban arra
 Magyarok Istene kezéinél?
 Áldd meg vezéreinket, kik tanítanak,
 Akik nevednek adnak tudományt,
 S erős hit pajzsát öltik kebleinkre,
 Megállni jobban, rosszban egyaránt.

Áldd meg ez ősi város kebelében
 Munkálkodó atyák s anyák szívét.
 Tisztelni őket parancsod tanított,
 Ez az, mi gyermekifjat áldva véd.
 S Pécs ősi földjén áldj meg minden lelket,
 Kik hozzád bizva föltekintenek,
 A kiknek szeméin e drága ünnep
 Szent hajnalán hív könyvek rezegnek.

S fordulj áldó kezekkel ő feléje,
 A ki tanáraink vezére ma.
 Igazgató kezének szent erőt adj,
 Engedd művét soká folytatnia;
 S halóját annak, a ki e sorokban
 Imát adtál ajkamra, ó Uram!
 Bocásd fejére Ég áldásaképpen
 Nehéz pályája viharaiban!

S ti, ifju társaim, szent fogadásra
 Nyiljék meg szívünk, ajkunk e napon,
 Mely Tátrabérctől a tenger habjáiig
 Egész országot égi fénybe von:
 Fogadjuk, hogy a hitben s tudományban
 Keressük lelkünk örök támaszát,
 S a magyarok nagy Istene megáldja
 Munkánkban ezt a népet s e hazát...

lódéséért állam, egyház és iskola közt csak egy törekvés létezik. A magyar állam nagygyá tette az egyházat, mert a hit megerősítette az államot és az egyház a kereszt elölvitel mellett résztvett Magyarország háboruiban és hadjárataiban és verezett, mert a papi öltöny alatt ugyanaz a magyar szív dobog, mint a páncél alatt és a katedrán.

A magyar állam, a magyar egyház különböző felekezeteiben, és az iskola teszi azt az állam fentartó és istápoló elemet, melyen jövőnk alapul és miként egyik sem hiányzott e haza fentartásánál, amint mindnyáján találkoznak a király és a haza iránt való szeretetben, úgy nem fogják a jövőben sem szem elől téveszteni azt a nagy célt, mely Európa minden nemzetének élére állit bennünket és amely Magyarországot egy évezreden át hatalmasan és szabadon fenntartotta.

Ezért nem hiányozhatik az egyház és iskola sem az ezredévi ünnep alkalmával. Részük van e haza fenntartásában nekik is, vegyék ki részüket az ünnepből is. A hazafias egyház erősíti hitünket Magyarország jövőjében. A hazafias iskola éleszti reményeinket a nemzet nagysága, dicsősége és virágzása iránt. Ahol ezek egy derék, igaz és loyális néppel egyesülnek, ott nincs helye a romlást hozó visszavonásnak, ott béke, áldás és hazaszeretet honol. Államban, egyházban, iskolában.

A főgimnázium millenniumi Ünnepe.

Pécs, 1896. május hó 8.

A városi tornacsarnok, valamint a karzat is színdíjig telt meg distingvált közönséggel, abból az alkalomból, hogy a főgimnázium ifjusága és tanári testülete ma délután 5 órakor tartotta ott millenniumi ünnepségét. Maga a csarnok erre az alkalomra izlésesen fel volt díszítve, piros drapperiakkal, nemzeti és városi színű zászlókkal, mely Ágh Timót professzor és Kremling helybeli kárpitos jó izlését dicséri. A műsor első száma Réz bánya József drnak erre az alkalomra irt és Vajdits Alajos dr. által megzenésített „Millenniumi himnusz”-a volt, melyet a főgimnázium énekkara zenekísérettel mellett kitűnő szabattossággal adott elő. A zenekísérettel szintén a főgimnázium növendékeiből alakult zenekar képezte.

Következett ezután az ünnepség tulajdonképpeni fénypontja, Incédy Dénes igazgató beszéde, melyet a hallgatóság viszszafojtott lélekzettel, fokozódó érdeklődéssel hallgatott végig. Magából az érdekes, és mély gondolkodásra valló nagyszabású beszédből érdekesnek tartjuk ismételtül a következő töredéket hozni:

As isteni gondviselés különös kegyelméből, édes hazánk új ezredév hajnalhasadását ünnepli ez évben. Hazánk szivéből csak imént szállott ég felé a hála „Te Deumja,” az öröm „Glóriája.” Ünnepel az egész magyar haza! És méltán.

Midőn csak egy év hanyatlík is sirjába, az átélt örömeik és szomorúságok, a küzdelmek sikere és sikertelensége, reményeink és csalódásaink érselembullámai ünnepi hangulatba ringatják lelkünket; magunkba szállunk, gondolatban átéljük a multat, s erőt, reményt igyekszünk meríteni belőle a jövőre.

Hát most, midőn nem egy év, nem egy emberöltő, de ezer év bucsusszavát halljuk;

midőn nem egy ember, nem egy család, de egy nemzet millióinak, a mi szeretett édes nemzetünknek ezer évi küzdelmei, dicsősége, gyász, emelkedése, süllyedése, haldoklása, feltámadása, lelket megrázó képe tünik fel lelki szemeink előtt: nem keil-e ünnepelelünk, nem keil-e megdobbanni szivünknek az érzelmek árijától, nem keil-e lelkünknek a hála és imádás szárnyain felemelkedni ahhoz ki kezében tartja a világokat, a népek sorsát; ki intézte a multat s egyedüli ura a jövőnek.

Igen, egyedüli ura a jövőnek, melyet a bizonytalanság sötét, félelmetes boruja fűd el előttünk.

Mily sors vár hazánkra, édes nemzetünkre a jövőben? Isten a megmondhatója! Én csak egyet tudok, hogy a jövő Isten kezében van, mint az ő kezében volt a mult. És e tudatból reményt merithetünk, mert a mult lehanyatló napjának minden egyes sugára a védő, még büntetésében is áldó isteni gondviselés biztató szivárványát festi a jövőnek takaró sötét föllegekre. — Igen, a gondviselés választott népe volt a magyar, magasztos célt, feladatot tűzött ki Isten a magyar nép elé, s mert e feladatot a multban betöltötte, élhetette át ezer éves multját és ha méltó marad, élheti meg új ezeréves jövőjét!

Ismernünk keil a célt, a multat, ha akarjuk biztosítani a jövőt.

Szeretett tanuló ifjak, ti vagytok a jövő; mi inkább már a multé vagyunk! Reátok vár a munka, így az új ezredév alapjához szilárd köveket hordjatok, reánk, hogy még gyöngye karjaitokat erősítsük s elétek tárva édes nemzetünk ezeréves multját, lelketekbe, szivetekbe véssük annak tanulságait. Bízátok magatokat karjaimra, hadd vezesselek benneteket végig nemzetünk multján, hadd vésssem szivetekbe, lelketekbe a mult tanulságait jövőnk üdvére.

*

Majd rövid, de biztosan odavetett vonásokkal, emelkedett, itt-ott költői nyelven rajzolja Magyarország ezeréves történetét.

Hol a napsugár születik, születtek őseink, — mondja a többi között — hol nincsenek hegyek, melyek árnyéket vetnek, szárnyát szegik a tekintetnek, gondolatnak, vágynak, ott, kelet pusztáin nőtt fel szabad néppé a magyar. Amint a nap nyugatnak tart: a magyar is keletről tört nyugat felé, leküzdv minden akadályt, míg leszállott ez Isten adta földön, melyre, belső sugallat vezérlé, melyet örökének tekintett Atilla révén. Büntető ostor volt, mint Atilla hunjai, de az ostor is szétfoszlott volna, ha Isten kezében nincs, ha örök végzése szerint a keresztény nép ostorából pajzsot nem teremt védelmül a keresztnek. S ez lesz hivatása, rendeltetése a jövő századokban. S a pajzs védelmül keresztet helyez a pajzsra az Ur keze Szent István király lesz; fejére a szent koronát Krisztus földi helytartója, a római pápa küldi. És meg lön koronázva a szent szövetség a kat. egyház feje és Magyarország között örök időkre; azon szövetség, mely annyi áldást, segítséget, oltalmat árasztott nemzetünkre. Magyarország királyság lesz, belép az európai államok sorába, de nem kötelékébe. Szt. István koronájára a ker. államok császárnak koronája sem fényt, sem árnyat nem vethet; földi védelemre sem szorul, mert védi az ország Nagyszanyája, a boldogságos Szűzanya, védik a törvények, az alkotmány, melyet valóban isteni sugallatra adott első szt. királyunk a magyarnak.

„A kereszténység által megtisztult honfi erények tartották fenn az országot a tatárok, törökök, németek minden törekvései ellenében” és a gondolat vonul végig előadásának többi részén, melynek minden szavát a hazája boldogulásáért epedő, hazafiasan érző szív ihlette. Az éles szemű historikus biztonsággal emeli ki és csoportosítja az ese-

ményeket, tárja fel azok okait, tünteti fel azok következményeit, sehol sem mulasztva el, reá mutatni a magyar erényeire úgy, mint hibáira.

*

Az eszmékben gazdag beszéd a következőleg végződik:

Végig repült lelkünk édes nemzetünk ezeréves multján. Igaz, hogy századokra csak egy-két pillanatig tekintettünk le, de mégis fel-fel ragyogtak nemzetünk erényeinek, dicsőségének fényes képei; fel-felhallatszott a lesujtott, haldokló nemzet önvallomása, intő, óvó szavának nyögése. Véssük lelkünkbe, szivünkbe e képeket, e szavakat.

Nagy és fényes erények ékesítik a magyart. A nemes önértet, vitézség, bátorság, nagylelkűség; Istenért, hazáért, szabadságért és övéiért önfeláldozó a halálig; lelkesülni tud eszményekért; a csapások, erőszak tüze nem olvasztja meg, inkább acéllá edzi; el lenségnek félelmes, de nem kegyetlen, nem orgyilkos soha; barátoknak hű és megbízható, mert szótartó és becsületes.

Ezen erényeivel érdemelte ki Isten kegyelmét, nyerte Istentől magasztos hivatását, rendeltetését.

Ezen erényei foglalták el e földet, s tartották meg ezer éven át; ezek biztosították és szerezték vissza szabadságát, függetlenségét a külországok ellen; ezeknek köszöni, hogy a hazában annyi népfaj között is megtartá elsőségét, sőt magyarrá tette e hon idegen származású millióit.

Ha az isten küldött a magyarnak férfut, kiben felmagasztosultak a magyarság erényei, e nép csodákat művelt épen úgy a dicsőség, a hatalom gyors kiküzdésében, mint a veszélyek is: csapások, a megpróbáltatások legyőzésében.

De vannak gyöngeségeink, hibáink, bűneink is: a fénytűzés, a pazarlás, a szalmazás, a békében, nyugalomban könnyen elernyedés, a gondatlanság, pártoskodás, viszálykodás.

Ezek idézték fejünkre sokszor a csapásokat, ezek béníták meg karjainkat a haza védelmében, ezek juttattak nem egyszer a sir szélére.

De élünk, de Isten kegyelme megvédett az elveszéstől; mert az élet-halál mérlegén erényeink győzedelmeskedtek bűneink fölött; mert betöltöttük rendeltetésünket.

Jövőnk attól függ: Őseink erényeit nem nyomják-e le régi s új bűneink, hibáink; jövőnk attól függ, méltó marad-e a magyar Isten kegyelmére, akarja-e, tudja mint magyar betölteni rendeltetését az új ezredévben is.

Igaz, most és jövőben nem keil védenünk a hazát, a kereszténységet a török és pogány tatár támadása ellen, de védenünk keil a modern pogányság, a vallástalanság, az istentagadás, az anyagiasság minden eszményit megölő mérge ellen.

Most nem keil védenünk édes magyar nyelvünket, nemzetiségünket erőszakos kultúrák ellen, de igen a kozmopolitizmus mindent elmosó áradata ellen.

Most nem keil félnünk, hogy duló csatákban vész el, semmisül meg nemzetünk, de vérmérgezésben.

Igaz, most nem hivatásunk többé, hogy a nyugat civilizációját védelmezzük, de védelmeznünk keil azon civilizáció ellen, mely az Isten nélküli tudomány, a felkorbácsolt pénz- és élvezetvágy, az emberben felszabadított állat, a fékevesztett önzés fegyvereivel tör legdrágább kincsünkre: hitünkre, magyarságunkra, fenmaradásunkra.

Hazám ifjusága! Új ezredévünk hajnala nem felhőtelen; ébren keil lennünk, az új ezredévet is meg keil érdemelnünk. Nem karddal a kézben; ezzel is, ha keil, de a világozság fegyvereivel: a lélek szent hitével, meggyőződésével, a sziv tisztaságával,

nyitó beszéd. Mondja Dr. Krausz Jenő iskolai elnök. 2. Ezer év. Szavalja egy IV. oszt. fiunövendék. 3. Ünnepi beszéd a honfoglalásról. Mondja Kohn Mór. 4. Ki volt Árpád? Szavalja egy III. oszt. fiunövendék. 5. A haza nevezetes mozzanatai. Elmondja egy IV. oszt. fiunövendék. 6. Magyarország. Szavalja egy IV. oszt. leánynövendék. Ének. Hymnusz. 7. A magyar nemzet ezeréves életéből. Előadja Strausser Henrik. 8. Hunyady János. Mondja egy IV. oszt. leánynövendék. 9. Hunyady. Szavalja egy IV. oszt. fiunövendék. 10. Nagy Lajos. Elmondja egy IV. oszt. leánynövendék. 11. Királyi tett. Szavalja egy III. oszt. leánynövendék. 12. Mi a haza? Szavalja egy IV. oszt. leánynövendék. 13. Fogadás. Mondja egy IV. oszt. fiunövendék. Ének. Szózat. 14. Ünnepi zárszó. Mondja az iskola igazgatója.

— **(Gazdátlan vadászkutya.)** Ma reggel egy gazdátlan vadászkutya találtatott a piacon. Egyelőre a rendőség vette oltalma alá s adott neki szállást a városháza udvarán. Tulajdonosa onnan át is veheti az eltévedt állatot.

— **(Rassia.)** Az éjjel rendőségünk razzia-tartott, a melyre — úgy látszik — szükség is volt már, mert össze-vissza már 27 hely és foglalkozás nélküli egyént tartóztattak le. A 27 letartóztatott közül 4 a gyengébb nemet képviseli, ámbar az erősebb nem képviselői közül is többen igen gyengén álltak a lábukon, a mikor le lettek tartóztatva. Az elfogott csavargókat illetőségi helyükre fogják toloncolni.

— **(Óriási hal a piacon.)** Dacára hogy nem vagyunk 1-es hónapban, mégis igen látogatott volt a mai halpiac is s volt rajta nemcsak sok vevő, de szép példány halak is, köztük egy óriási harcsa, melynek kilóját 1 frtjával vesztegette a szerencsés halárus. A több mint egy méter hosszú óriási példány még élt, mikor a vágóasztalra került s akadt neki sok nézője, a mint farkával egyet-egyed csapva maga körül a bárd alá került.

— **(Meglopott ember.)** V l a d e k Ignác németüröghi lakostól ma reggel valami ismeretlen enyveskezű jómadár ellopta a szűrét. A szűrte a meglopott ember kinthagyta a kocsiján, míg a pálya-utca egyik boltjában holmi bevásárlásokat tett s mikor kiment a kocsihoz, a szűrnek hült helyét találta. Eddig azonban még a tolvajnak is hült helye van s nem lehet tudni, ki szeretett bele a szűrbe oly szenvedélyvel, hogy ellopta azt.

— **(Meglopta a komaasszonyát.)** Bolobán Jakabné Csokán Mária ott lakik valahol a kis, szük szikla-utcában, de azért, mikor komaasszonyra volt szüksége, nem kellett ki se mozdulnia az utcából, mindjárt ajánkozott neki a szomszédasszonya, Czigany Éva. Az új komaasszony aztán mindennapos volt mostanában Bolobánék házában s míg Csokán Mari gyermekágyban feküdt, ő főzött, sütött neki s viselte a gondját. Persze ki sem gondolt arra, hogy ennek a nagy szivességnek a komaasszonyi szereteten kívül még más oka is van s csak tegnap, hogy Bolobán Jakabné felkelt az ágyból s szétnézett a konyhában, akkor látta, hogy több féle edény és egyéb apróság is hiányzik a konyhából s a ruhafogáson is mintha megrikultak volna az oda akasztott ruhái.

És mit volt mit tennie, vérző szívvél bár, de kérdőre vonta a komaasszonyát s mikor az kerekén tagadott mindent, feljelentette lopásért a rendőrségnél. Most folyik a rendőri nyomozás a tolvaj komaasszony ellen,

— **(Az isr. hitközség ünnepe.)** A pécsi isr. hitközség vasárnap d. e. 11 óra kor tartja az isr. imaházban millenniumi ünnepi istentiszteletét. Az ünnepély sorrendje: 1. Hymnusz. 2. Zsoltár. 3. Hitzónoklat. 4. Ima. 5. Záró ének.

— **(Tolvaj pásztor.)** Bertics András kondás volt Kis-Ibafán s mint ilyennek az lett volna a kötelessége, hogy a gondjaira bizott sertések felett lelkiismeretesen pásztorkodjék. Ő azonban e helyett mindig azon törte a fejét, hogy mikép csinálhatna magának egy-egy jó napot, mikor a községi csárdába betéved. A mi pénze volt, azt mindig a kocsmában hagyta s egyszer aztán olyankor is megszállta a mulatási vágy, mikor egy árva fillér se volt a zsebében. Ugy segített aztán magán, hogy egy süldő malacot szépen kikerített este a gondjaira bizott sertécsordából s eladta azt egy ismerősének, mint a sajátját. Az érte kapott pénzt persze elitta még azon éjjel s virradóra annyira megijedt attól, a mit elkövetett, hogy nem mert visszamenni a gazdájához, hanem megszökött. A tolvaj pásztort most keresi a csendőség.

— **(Gyujtogató leány.)** Tegnap este az alsóbalokány utcán nagy lármát okozott egy fiatal legény, aki ijedve szaladt ki egy ház kapuján, folyton kiabálva „tűz van! tűz van!” Persze akik hallották, megrémülve kérdezték tőle, hogy hol van a tűz, de a legény csak nagysokára tért magához és birta elbeszélni, hogy a tűz ott van abban a házban, honnan kifutott, annak is az udvar hátsó részén levő kis szobájában. A járókelők bementek oda, de az udvaron sehol semmi tűz s a helyett egy fiatal, csinos lány ment elébök az udvar hátsó részén levő szobából, vig dalolás között, közben hivatva valakit, azt az utcán álló, megijedt legényt. Mikor aztán a leány megtudta, hogy az összesereglett emberek azt hitték, hogy tűz van náluk, majd halálra kacagta magát, előadván, hogy a szobában a tüzhelyről kipattant egy kis parázs s attól a tüzelő forgács lángba borult s ijedt meg az a legény olyan nagyon, aki különben az ablakon leste, mit csinál a — szive választottja. A riadalom tehát lecsillapult, de az emberek mégis azzal a tudattal oszlottak el, hogy az a leány azért mégis gyujtogató. Legalább a legény szívét ugyancsak lángra tudta gyujtani.

— **(Szállítási díjmérséklés.)** Hogy épületfaneműek a Dunáról olcsóbban juthassanak Pécsre, a Mohács-pécsi vasut az épületfaneműek szállítási díjtételét Mohácsról-Úszögig métermázsánként 16 kr-ra szállította le. Ilyképen az épületfaneműek szállítása, Mohácsról Pécsre az úszög pécsi 4 kros díjtétel beszámításával, métermázsánként 20 kr-ba kerül. A Mohács-pécsi vasut ezenfelül Német Bólyra, Villányra, Vókányra és Átára is jelentékenyen leszállította az épületfa szállítási díját.

— **(Eltűnt gyermek.)** J ó s s i Andrásnak hívják azt a tizenháromesztendő, hülye fiút, a ki már három napja eltűnt szülei lakásáról s még eddig feltalálható nem volt. Öreg édesanyja sirva jelentette eltűnését a rendőségnek, a honnan meg is indult a nyomozás az eltűnt fiu feltalálására, azon-

ban még eddig sikertelenül. A szegény hülye gyerek különös szenvedélyvel viseltetett mindig a csatangolás iránt s ha csak szerét ejthette, bejárta az egész várost; de persze mindig haza talált s így nem is igen gondoltak vele a szülei. Hétfőn azonban úgy eltalált csatangolni, hogy többé vissza nem tért s nem lehetetlen, hogy valahol kint a hegyek között, a honnan egyszer a télen is félfagyva hozták haza, valami szerencsétlenség érte.

— **(Italmérési engedélyek határozatlan időre.)** A pénzügyminiszter szigorúan meghagyta a pénzügyigazgatóságoknak, hogy a kismértékben való elárusításra szóló engedélyeket, kivétel nélkül határozatlan időre állítsák ki s a kimérési engedélyeket is csak akkor kössék időhöz, ha a jogbérlet a törvény alapján megillető italmérési engedélyekről van szó, vagy ha ezt különleges viszonyok teszik szükségessé, pl. a munkás élelmezhetésére a nagyobb építkezésekhez, vagy a község tulajdonát képező kocsmaépületekre adandó engedélyeknél. Meghagyta a miniszter azt is, hogy ha a törvényes ok nélkül határozott időhöz kötve adtak ki engedélyeket, ezeknek határozatlan időre való átváltoztatása iránt az engedélyes minden megterhelhetése nélkül hivatalból intézkedjenek.

— **(Az exfinanc hőstette.)** B e r g e l Sándor dunaföldvári születésű, volt financ a hőse annak az éjjeli verekedésnek, melynek története szinte megszokott már. Összejön egészen ismeretlen emberekkel a hős egy kocsmában; ott azokkal együtt elkezd borozgatni s aztán valami fölött összevesznek s rendesen egymás fején próbálják ki a boros üvegek ellenállási képességét. Így tett Bergel Sándor is, aki különben Perger névre is hallgat s mikor látta, hogy az egyik ismeretlen munkásember fejével oly erős érintkezésbe találta hozni a borosüveget, hogy az ember vértől elboritva rogyott össze, csak azt nézte, hol a kocsmajátó s úgy megugrott, hogy nem tudtak többé nyomára akadni. A levert embert bevitték a kórházba, a hős exfinancot pedig keresik rendőrök.

— **(Verekedő leányok.)** Tegnap este 8 óra tájban a kálvária utcán két munkásember összeveszett és ugyancsak igyekeztek egymásnak becses ábrázatán hagyni a tizkőrmöcskékük nyomát. Hogy a verekedés keletkezésének oka mi lehetett, arra a verekedés közben maguk a hősnők megfeleltek, mert egyik is, másik is hangoztatta a maga haragja okát, miből aztán következtetni lehetett, hogy egyik is, másik is egyformán bűnös abban, hogy nem hagyták makula nélkül egymás becsületét. A verekedés végig folyt a kálvária-utcán, nem csekély öröme az összesereglett gyereknépnek és a házak kapuiba kiállt lakóknak. Lesz is elég tanuja a két leánynak, ha a bíróság elé viszik az ügyüket. Mert odaviszik, mivel a verekedésben egyik sem lett a győztes s egyformán elpáholva hagyták abba a viaskodást a kaposvári utca sarkán.

— **(A dárdai népiskolák ünnepe.)** A dárdai népiskolák növendékei Magyarország ezer éves fennállása emlékére ünnepélyt rendeznek Stefán Péter, Retter Rezső és Tyoszi Milivoj néptanítók vezetésével. Az ünnepély sorrendje a következő: Délelőtt: 1) Reggeli 4 órakor 25 tarack lövés. Utána a templomok összes harangjai megkondulnak, mely idő alatt az iskolákra a nemzeti zászlók tüzetnek ki. 5 órakor a zenekar az utcákon riadót fúj. 2) 8 órakor ünnepélyes Isten tisztelet, melyre az összes növendékek „Millenniumi jelvény”-nyel a mellükön és nemzeti zászlóval vonulnak a templomba. 3) Isten tisztelet után a templom előtti térségen felállított emelvényen a dalárda a „Hymnust” éneklő Stefán Péter

tanító vezetése mellett. 4) Alkalmi megnyitó beszédet Ft. Cserny Gyula pleb. és isk. -zéki elnök mond. 5) „Ezer év“ Incédy L. től, szavalja: Szubits József, IV. o. t. 6) „Honfoglalás és a magyar nemzet ezer éves élete“ — fölolvassa: Retter Rezső tanító. 7) Magyarország térképénél elmondandó beszéd, tartja: Maurer Mari V. o. t. 8) „Hazám“ Lévy M. től, szavalja: Lovag Kollmann Árpád IV. o. t. 9) „Honfidal“ éneklük a növendékek. 10) „Árpád és a honfoglalás“ elmondja: Herth István, V. o. t. 11) „Munkács“ Bartók L. től, szavalja: Somossy Erzsébet, VI. o. t. 12) „Szent István“ elmondja: Molnár István, V. o. t. 13) „Szent István“ Földváry J. től, szavalja: Cserta Margit VI. o. t. 14) „Imre Herceg“ Wazel F. től, szavalja: Centner Borbála VI. o. t. 15) „Tatarjárás“ Vida J. től, szavalják: Schwillinger Ferenc III., Weigert Éva isk. és Stajevics Anna, VI. o. tanuló. 16) „Nagy Lajos“ Tachler József, V. o. t. 17) „Királyi tett“ Dömény J. től, szavalja: Pfeifer Janka, VI. o. t. 18) „Hunyady János“ elmondja: Spatschek Károly, V. o. t. 19) „Hunyady“ Cucor Gergelytől, szavalja: Nagy Laura, V. o. t. 20) „Mohácsi vész“ elmondja: Wiener Mátyás, IV. o. t. 21) „A látnok“ Kuthentől, szavalja: Mallesitz Mihály, VI. o. t. 22) „A magyar szabadságharc“ elmondja: Wiener Henrik, VI. o. t. 23) „Előre“ Tóth Kálmántól, szavalja: Lerner Katalin, IV. o. t. 24) „A magyar történelem legkiválóbb alakjai“ felolvassa: Stefan Péter tanító. 25) „Ki volt nagyobb“ Tóth K. től, szavalja: Pfeifer Sándor IV. o. t. 26) „Ki volt nagyobb“ B. Büttner Linától, szavalja: Gaál Anna III. o. t. 27) „Ima“ Móra Istvántól, elmondja: Cserta Mariska II. o. t. 28) „Zárbeszéd“ tartja: Stajevics Anna VI. o. t. 29) „Szózat“ éneklük a dalárda. —

Délután: 1) Millenniumi emlékfák ültetése, amely előtt a növendékek a „Hymnust“ — utána a „Szózatot“ éneklük. Alkalmi beszédet: Bencsik György ur mond. 2) 3 óraker kivonulás az uradalmi parkba, két zenekar kíséretében; utközben a gyermekek „Szittya vitézek“ dalt éneklük. 3) Négy óraker a dalárda Huber „Szabadságdal“ át éneklük. 4) a. „A magyar nemzet“ Szabolcska M. től, elmondja: Zetl Lajos I. o. t. b. „Árpád eltemetése“ Vörösmarty M. től, szavalja: Fodor Flóra II. o. t. c. „A magyar zászló“ Pósa L. től, szavalja: Schmidt Jenő III. o. t. d. „Mi a haza“ Majtényi Flórától, szavalja: Fingernagel Anna VI. o. t. 5) A gyermekek a játszótéren kötelet húznak, zsákban futnak, fazekat törnek, versenyt futnak és lég-hajót eresztenek. 6) 5 óraker minden egyes gyermek egy pár virsli, egy zsemle és egy kis pohár sört fogyaszt el. 7) Hat óraker Kisszély N. János ur lelkesítő beszédet intéz a növendékekhez. 8) 7 óraker a gyermekek a piacra vonulnak, hol még egyszer a „Hymnust“ éneklük, mely után: „Éljen a haza!“ — „Éljen a király!“ — és „Éljen a nemzet!“ kiáltások közt oszlanak szét.

— (Szomorú viszontlátás.) Az éjjel a rendőrség egy részeg embert talált fekvé a piac közepén. Persze nem hagyták ott, hanem lábra állították s be akarták vinni a hűvőre, hogy kialudja magát. Ekkor ismerték fel, hogy Szellő Miska az illető, a pécsi geberdusz állandó áldozata, a ki mindig annyit iszik, a mennyi épen — elég neki. Többet soha. Most is annyit ihatott, mert nem tudott magával sehogy sem boldogulni, bár nagyon akart volna. Méltóságteljesen protestált az ellen, hogy őt vezessék; tud ő menni maga is, csak mondják meg hová. Mikor aztán megmondták neki, hogy „befelé“ el is indult, de bizony jóakarata fucscsot

mondott, mert egy-két tántorgó lépés után teste egész hosszában megfeküdt a jóságos anyaföldet. Így tehát karöltve kellett bevonulnia a rendőrökkel az őrszobába, a hol hogy mámorát egy kissé lecsillapítsák, azt tanácsolták neki, hogy igyék vizet. Szellő Miska sértett oroszánként ugrott fel erre s lenézőleg tekintett végig a rendőrökön.

— Hát nem tudják, hogy ki vagyok? Nem vagyok én cápa, hogy vizet igyam. Igyék vizet a cápa, azért cápa . . . de én már csak pálinkát iszom . . . majd ha kieresztenek.

Csak hogy nem eresztették ám ki, hanem a helyett be akarták tessékelni egy sárkába. Ami ellen megint szerényen felszólt Szellő Miska; miért fáradnának le vele a kóterba a rendőr urak, elfekszik ő a káplár ur ágyán is. Már-már erőszakra fogta a szerénykedést, mikor az egyik rendőrnek eszébe jutott valami. És elkezdte vigasztalni, hogy nem lesz ám egyedül a kóterban; találni fog ott egy réglátott cimborájára, a kivel édes lesz a viszontlátás. Ez hatott s a baráti érzéstől dagadozó keblű Szellő Miska ingadozó járással odaért a kóter ajtaja elé. A rendőrök felnyitották az ajtót s beszóltak:

— Gyere ki, Pécsi Lajos! Öleld meg a kollegádat. Legalább nem leszel egyedül.

Valaki botorkálva jött elő a sötétből. Annak a nyakába akart borulni Szellő Miska.

— Szervusz, Pécsi Lajos! Hejh, de régen nem láttalak!

S e pillanatban — zsupsz! — beesett Szellő Miska a küszöbön s nyakába borulva a kollegájának, lerántotta azt is a földre s csak négy fehér bocskor meredt az ég felé a sötétben hempergő embergombolyagból.

Igy végződött Szellő Miskának az ő kenyeres és pálinkaspajtásával való szomorú viszontlátása.

záné borzadó rémülettel nézi, a hogy közelebb közelebb vonja magát az ágy felé, a beteghez.

Ott megáll.

S fehér, sápadt arcán valami örületes boszuvágy, valami emberfeletti kín ül ki, a mint meglátja azt s ajkai mozognak, szemei fénytelenül merednek feléje.

Róla aztán lassan felemeli szemét Vas Arankára s ekkor szikár, magas teste megvonaglik és béna karjai megmozdulnak, felemelkednek, mintha le akarnának valakire csapni.

Hanem e helyett összeesik, oda Vas tanácsosné karjai közé, a ki a hirtelen előhívott szolgálkkal alig bírta visszavinni a szobájába.

Kővári Gézané fehér, merev arcán csak egy vonás sem mozdult meg e szomorú jelenet alatt. Vakmerő daccal néz az élőhalott szemébe s mikor Hortense bárónő is azzal van elfoglalva s nem látja, hogy a beteg megmozdul, ő nem fordítja tekintetét az urára, hanem továbbra is beletemeti azt a semmiségbe.

Ismét ketten vannak a beteg mellett. Ő és Hortense bárónő.

És Kővári Géza megint felnyitja a szemeit. Néz, néz hosszasan maga körül s aztán, a mint tekintete a feleségére esik, még mielőtt Hortense bárónő megzátolhatná abban, felrántja magát fekhelyéről.

A keze ökölbe szorul és ajkán hőrögve csattan el a szó az asszony felé:

— Cudar!

S aztán emelné a kezét fel ellene, de lehanyatlik az, maga pedig visszaesik a párnák közé erejét vesztve, eszméletlenül.

mint a rokoni szeretet áldozatát; egy olyan nagynénét, a ki élőhalott lesz a fájdalom súlya alatt, mit unokaöccsége megsebesülése okozott neki. Mintha csak az édes anyja volna, ki életet adott neki és fiát, egyetlen fiát veszté el benne.

Dömeházi Saul pedig ott fekszik a lakásán. Az ő sebe szintén veszedelmes s itt is attól függ minden, vajjon a golyót el lehet e távolítani a sebből s hogy a lázat kibírja-e a beteg szervezete?

Barátai egymásnak adják a szobája kilincset; odabenn pedig az orvosok állják körül az ágyat, melynek lábánál ott zokog a deresfejű, katonaviselt Márton szolga.

De nem sokáig.

Mikor szükség van rá, megembereli magát és segítségükre van az orvosoknak, kik ime hozzáfognak, kimossák a sebet és rövid munka után kint van az élet ellen törő golyó. Kint van és a beteg élete meg van mentve.

Azután bekötözik a sebet, ellátják utasításokkal Mártont és csendesesen eltávoznak. Lassankint az ismerősök járása is megszűnik s egyedül maradnak a beteg és Márton.

Saul sápadt, fehér arccal alszik a párnákon. A deresfejű, katonaviselt Márton ovatosan feléje hajol s mikor meggyőződik, hogy alszik, mélyen, csendesén, odamegy az íróasztalhoz s keresgélgni kezd rajta. Azonközben lassan, suttogva duruzsol magában.

— Jóságos isten, mit nem tesznek az asszonyok! Mert ne mondja nekem senki, hogy a cifra politika miatt ilyen kárt tettek volna az urak egymásban. Nem,

Törvényszék.

§ A betörő büntetése. A pécsi kir. törvényszék ma ítelt Mezei József napasamos felett, ki Papp Antal órászületét a Ferenciek utcájában a télen feltörte s onnan mintegy 300 frt értékű órát és ékszert ellopott. A betörőre egy évi börtönbüntetést szabott a kir. törvényszék.

Videki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Országgyűlés.

A főrendihás ülése május 8-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A költségvetési törvény volt a napirenden. Elsőnek Zichy Nándor gróf szólt föl. Szemére hányt a kormánynak, hogy míg a főváros gazdagodik, addig a nép nyomorog. Vallása meglazul, jogaitól megfosztják, bizony ezek után más nem is várható, mint hogy Magyarország elpusztul.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök azonnal felel. Ily fekete kép festésével — úgy mond — csak ellenségeinknek szolgálunk. Ezt a nemzetiségek okvetlenül ki fogják használni. Ő és miniszter társai alkotmányosan kormányoznak és a népnek megadják jogait.

Wlassich Gyula kultuszminiszter

alkalmat vett ezután elmondani a király rezolúcióját az autonomiáról.

A költségvetést ezután általánosságban megszavazták.

A részleteknél Kórányi Frigyes beszélt hosszasan a közegészségügyi mizériákról, melynek során rámutatott, hogy a tüdővész, trachoma ijesztő mérvben terjed.

Percei Dezső belügyminiszter felelt az általánosságban fölhozott vádakra. Beszéde végén ígérte, hogy beszerezeti a szükséges adatokat és a millenniumi kongresszus elé fogja terjeszteni.

Ezután csakhamar részleteiben is megszavazták a költségvetést, mely királyi szentesítés alá fog kerülni.

TÁVIRATOK.

— **Blaháné ünneplése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Blaháné tegnapi jubileuma alkalmából tömérdek üdvözlő levelet és sürgönyt kapott, köztük Moldován Gergely román írótól is, a ki levelében a magyar-román barátság apostolának mondja Blahánét. A színházban határtalan lelkesedéssel és ovációval fogadták. Addig tapsoltak, míg a lámpák előtt el nem mondta: Nem tudom elmondani, a mit szívem érez.

— **A király a villamoson.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma a földalatti villamos vasutat tekintette meg s a Gizella-téren Dániel

Ernő miniszter és Vörös László államtitkár kíséretében felszállt a villamos egy külön vonatára s hat perc alatt ki is ért a földalatti vasuton a kiállítás területére. „Igen örülök, hogy megtekinthettem“, e szavak között szállt le a villamosról s onnan gyalog ment a kiállításba.

— **A király a kiállításban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Programszerűleg a király meglátogatta ma délelőtt a kiállítást a legnagyobb esőben.

— **A királyné utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné holnap este elutazik a fővárosból.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nemes rákok

naponkint friss fogás

jótállás mellett frissen, elevenen csak utánvét mellett küldetik. Egy postakosár nettó 9 forint.

Árak:

40 db. legfin óriási szőlőrák 5 frt 25 kr.
60 db. óriás rák 4 „ — „
100 db. leves rák 3 „ — „

Haller B.,
Stanislaw 10. Galliczia.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

nem; az az asszony van a dologban, a ki tegnap este itt volt. Sejtettem én régen valamit; hanem hát ne szólj szám, nem fáj fejem. Hejh, csak legalább valami írást találnék itt, a mivel a szegény nagyságának tudtára adhatnám ezt a szerencsétlenséget úgy, hogy meg ne ijedjen. Hiszen ha sürgönyt küldök neki, meghasad a gyenge szive ijedtében . . .

Valamit észrevesz most az asztalon az öreg szolgál.

Egy nyitott levél az, melyben Saul arra kéri a feleségét, hogy utazzék fel rögtön. Régen nem látták egymást; ő pedig rá is van most utalva a gyengéd női kezek ápolására, mert a szobát kell őriznie egy kis hűlés miatt. Jöjjön fel az asszony még ma, hogy estére együtt theázhassanak.

A levél mellett ott van a megcímzett boríték is. Csak le kell zárni azt a levelet s feladni a postára.

— Hát gondolt rá! Hát félti a fájdalomtól, ezért ír így neki! Tudtam én, hogy csak őt szereti. Az a másik befonhatta a szépségével egy pár pillanatra, mégis csak a feleségét szereti egyedül, igazán!

És Márton sietve teszi a borítékba a levelet, leragasztja s aztán kisurran vele az ajtón.

A másik pillanatban már visszatért.

— Így ni. A házmesterné már viszi a postára. Ebéd után olvassa a nagyságos asszony s a négy órai vonattal estére meg is érkezik. Akkor aztán rendben leszünk. Meggyógyul az én uram; meggyógyul bizonyosan, ha a felesége ápolja. Mert annak a szerelme előtt még a halat is meghátrál; meg kell hátrálnia.

S aztán csend lesz a szobában.

Az öreg legény leül az ágy mellé egy székre s úgy lesi óra hosszát a beteget. Saul pedig alszik mélyen, nyugodtan, mozdulatlanul s csak melle szabályos emelkedése mutatja, hogy muló álmot alszik s nem s halál örök hideg álmódását.

Hortense bárónő palotája folyosóin lábujhegyen, remegve járnak ezenközben a cselédek, nehogy zavarják a beteg Kővári Géza nyugodalmát.

Ott áll az agynál Hortense bárónő és Vas Aranka s míg amaz aggodva nézi a beteget, addig asszony hideg márvány arccal veszi bele tekintetét férje felet a semmiségbe és nem is pillant reá arra a lázas álmokkal küzdő emberre.

Egyszerre nyílik az ajtó s megjelen a küszöbön özvegy Vas tanácsosné.

Reá támaszkodva, imbolygó léptekkel jön valaki.

Hófehér hajával, sárga sápadt arcával olyan, mint egy kísértet. Fénytelen két szemével, örökké meggó, de hangot adni nem tudó ajkaival olyan, mint egy örült.

Csak szikar, magas termetéről lehet felismerni, hogy az a valaki Makai Gizella.

Nem tudtam visszatartani; ide akart jönni erővel.

Susogja remegő, bánatos hangon Vas tanácsos özvegye és segíti a nőt, hogy el ne essék.

Halalos, néma csend van a szobában.

Percekbe telik, míg a szelítőt, magával tehetetlen asszony odaér Vas tanácsosné karján a beteg agyához.

Hortense bárónő fájdalmas részvétele, Kővári Gé-

4932 sz.
t. l. kvi 1896.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint t. l. kvi hatóság közhírré teszi, hogy Reisch Andrásné szül. Ortlieb Erzsébet k. kozári lakos végrehajtónak, Ortlieb János és neje Hengl Emilia berkesdi lakosok végrehajtást szenvedők ellen 150 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir. járásbíróóság területén levő, Berkesd község határában fekvő a berkesdi 52 sz. t. j. k. v. b. n. felvett 191. h. r. z. 122. sz. ház, udvar és kertre 445 frt, a 444 sz. t. j. k. v. b. n. felvett 2113 h. r. z. ingatlanra 31 frt, 2159 h. r. z. ingatlanra 34 frt, 2126. h. r. z. ingatlanra 20 frt a 729. sz. t. j. k. v. b. n. felvett 2658. h. r. z. ingatlanra 170 frt becsárban az árverést elrendelte, a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi május hó 29-én d. e. 10 órakor Berkesden a bírósági lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 44 frt 50 krt, 3 frt 10 krt, 3 frt 40 krt, 2 frtot 17 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképez értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék t. l. kvi hatóságánál 1896. évi márcz. hó 2. napján.

Bogyay Pongrácz

kir. törvénzéki bírósági.

Becsét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körut 17.

389. szám.

1896.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1896. évi 4532 számú végzése következtében Fischer Ferenc ügyvéd által képviselt Pécsi takarékpénztár javára Pertl Józsefa ellen 1800 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2000 frtra becsült pécsi sertéshizlalda és áruraktár 18 drb. részvényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 12460. 1896. számú végzése folytán 1800 frt tőkekövetelés ennek 1895. november hó 19 napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 80 frt 55 krajcárban bírósággal már megállapított költségek erejéig Pécsett a törvényszék árverési szobájában leendő eszközésére 1896. május hó 22. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1896. évi május hó 5. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó.

FEHÉR A. ADOLF

bőr és cipő-felsőrészek gyári raktára

nagyban és kicsinyben
BUDAPEST,

VIII., kerepesi-ut 49.

Nagy raktár mindennemű

bőrök,

czipész-kellékek,

és a raját készítményű

czipő-felsőrészekből.

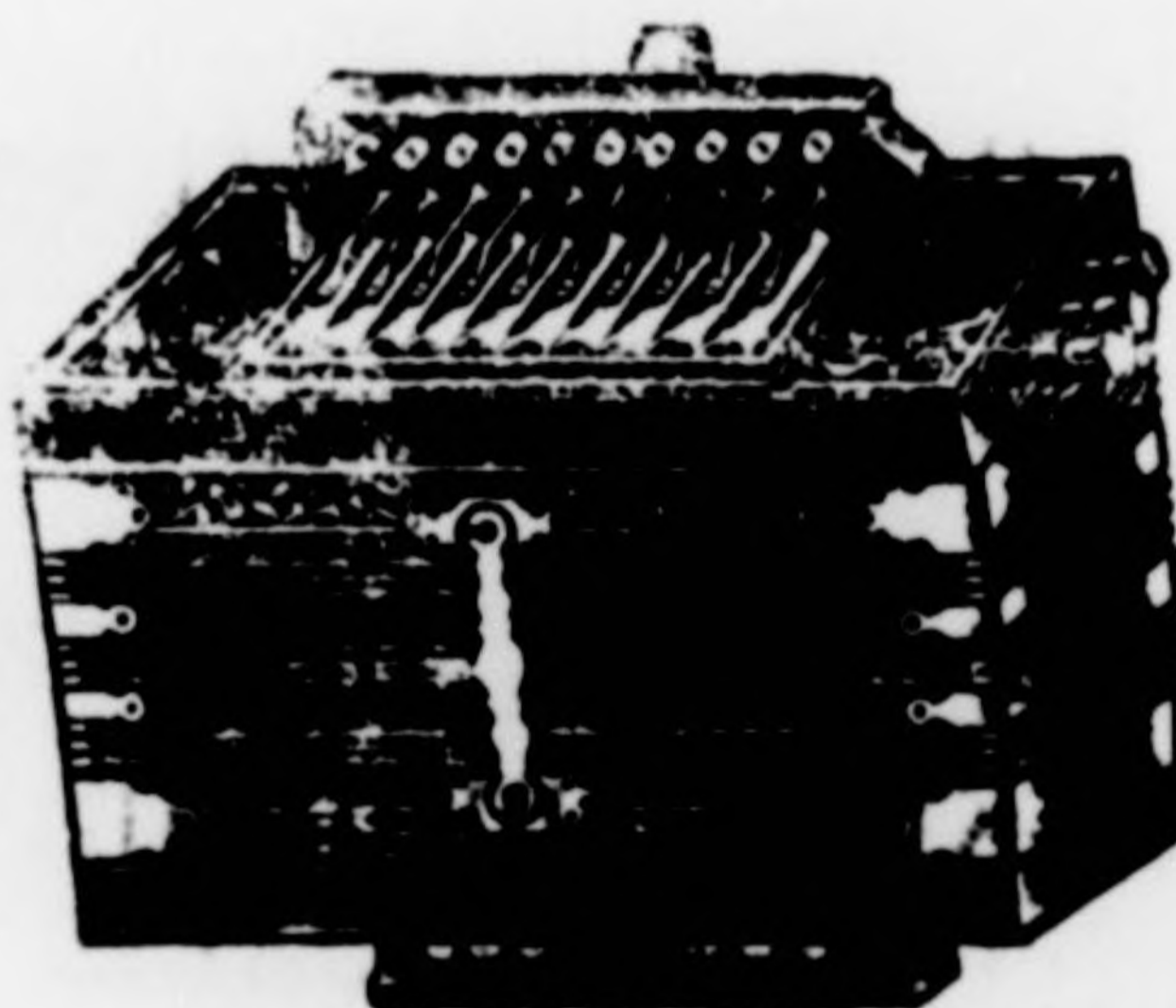

Nagy képes árjegyzékem most jelent meg, melyet kívánatra bérmentve küldök. egyszersmind mindazon, a kiállítás alkalmával feljövendő czipész- és csis-madia mester uraknak ajánlom bőrraktáromat megtekintésre.

Megrendesések postán és vasuton csakis utánvét mellett azonnal eszközöltetnek.

Minden eltörött

üveget, porcellánt, fát stb. a legjobban össze-ragaszt az előnyösen ismert **Plüss Staufer-tapasz.** Valódi a védjeggyel ellátott üvegecskében 20 és 30 krajcárjával kapható: Pécsett, **Alt és Böhmnél.**

„Bohemia”

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain **érvédőkkel**, nyitott, aszagosett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír.

40 hangu 2. sz. nagyságu 15 1/2 x 33 cmtr. 4 frt, valdi aczél hangu 5 frt.
60 " 3. " " 17 x 34 " 5 " " " " 6.50
80 " 4. " " 17 1/2 x 34 1/2 " 6 " " " " 8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó, csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonkint 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvéttel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,

harmonika-gyáros, Graalitz, (Böhmen.)

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

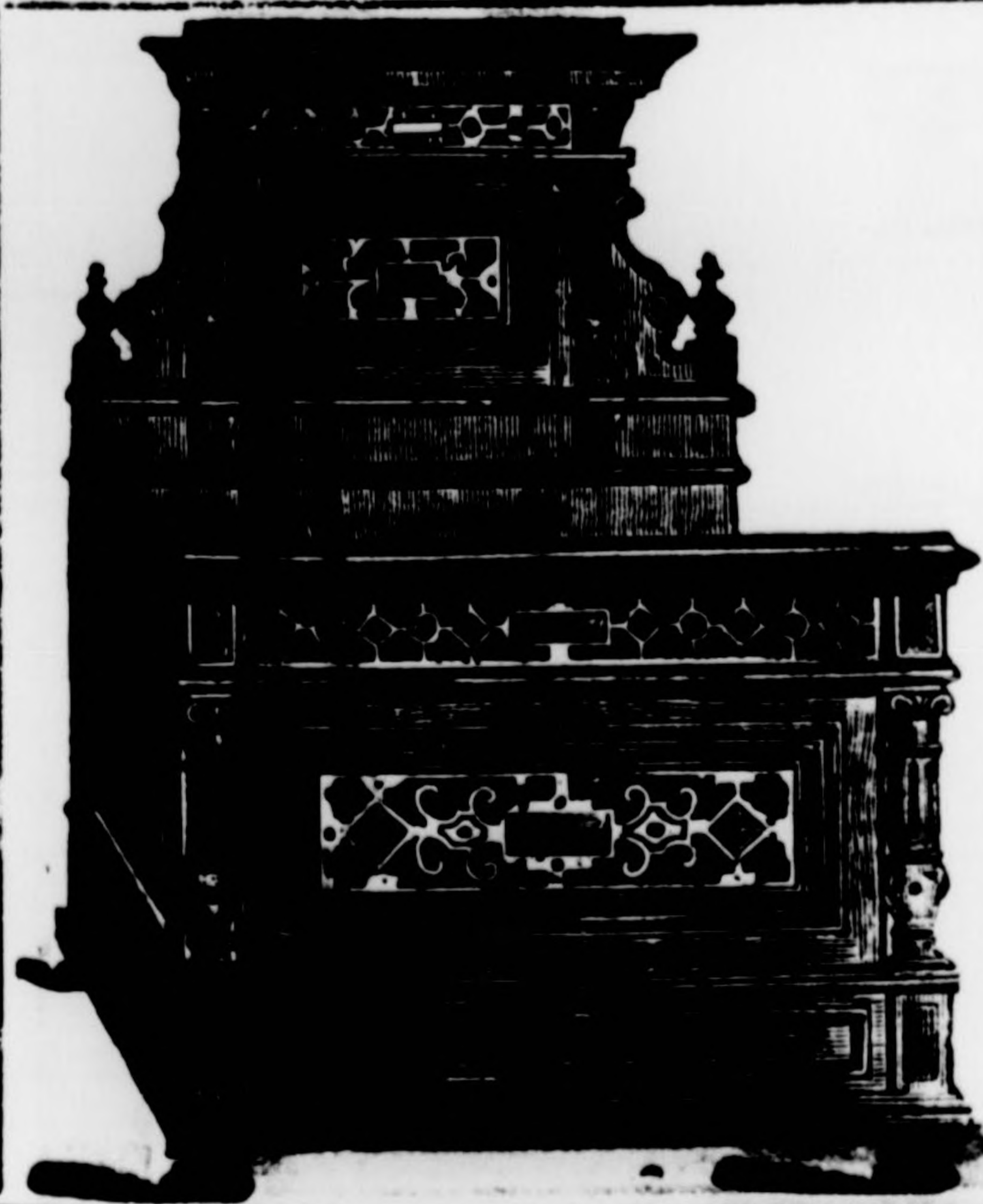
(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, **Ferenciek-utca 11. sz.**

Nagy választékban teljes és stylszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári áruk mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsett,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Sétabotok valódi ezüst
fogantyúval 5 frt

Eccsésé birtárcák valódi ezüst ékít-
mény és monogrammal 6 frt

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a legújabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, cukortartók, gyertyatartók, tálcák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajczi zsebórákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag választékban.

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki valamint most nagyobbított órásműhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellett igen rövid idő alatt készítettnek.

